

Handelens Vedkommende ligger Tallet mellem disse to Yderpunkter, formentlig bliver det omkring 7—8 Kr. mere end nu for hver forsikret Person. Alt i alt paalægges der altsaa Erhvervene her en meget betydelig Merudgift, ligesom ogsaa Statskassen formentlig vil faa en noget større Udgift, som dog vil blive ret betydningsløs i Forhold til de store Tal, jeg har nævnt for Erhvervenes Vedkommende. Den Ændring i Loven, som gaar ud paa, at Forsikringen skal være obligatorisk for Fiskere, kan vi fra vor Side fuldt ud tiltræde, idet vi finder, at det ikke er mere end ret og rimeligt.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) udtalte, at man ogsaa i et kommende Udvalg maatte beskæftige sig med Spørgsmaalet om en eventuel Statsanstalt for Forsikring, idet det vilde være billigere for Arbejdsgiverne. Det tror jeg absolut ikke; „Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring“ er den største Ulykkesforsikringsforening, vi har, og administreres billigere end nogen anden Forening, og jeg tror meget billigere, end Staten vilde kunne gøre det. Jeg betvivler, at der for Arbejdsgiverne vilde være noget at vinde ved, at man gik over til Statsforsikring, jeg tror snarere, det modsatte vilde være Tilfældet.

Der er endvidere i Lovforslaget indsat en Bestemmelse om, at for Funktionærer og for ansatte i Erhvervene skal den tvungne Forsikring nu gaa helt op til 9000 Kr.s Indtægt. Af Hensyn til Funktionærforeningerne, som vi fra Erhvervenes Side staar i nær Berøring og god Berøring med, har vi ikke noget imod at gaa med hertil. I det hele taget kan jeg tilsiige vor Velvillie med Hensyn til Behandlingen af Lovforslaget, og jeg gaar, som sagt, ud fra, at vi i Udvalget nærmere vil kunne drøfte eventuelle Ændringer.

Gerhard Nielsen: Jeg vil udtale min Glæde over det foreliggende Lovforslags Fremkomst. Det er sikkert, at de foreslaaede Satser ikke er for høje, naar man tager Hensyn til den forandrede Levofod. Jeg vil i denne Forbindelse omtale et Spørgsmaal, som jeg gjorde til Genstand for Omtale i Fjor ved Finanslovens første Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Uddannelsesskoler eller Arbejdsskoler for tilskadekomne Arbejdere. Det er utvivlsomt rigtigt, at mange af disse Mennesker, der mister Evnen til at fortsætte deres Arbejde derved, at de Lemmer, de skal bruge dertil, bliver ødelagt, kommer

til at føre et ret kummerligt Liv Resten af deres Tid, ikke alene derved, at deres økonomiske Forhold forringes, men ogsaa derved, at deres Liv mister den Tilfredsstillelse og Glæde, som det er at kunne beskæftige sig med nyttigt Arbejde og derved tjene til deres og deres Families Underhold. Vi har ikke for Øjeblikket tilstrækkeligt af Anstalter i saa Henseende; det vil, hvis man skal løse det for de paagældende meget vigtige Spørgsmaal, blive nødvendigt, at der oprettes særlige Skoler for dem. Jeg vil her rette en Forespørgsel til Ministeren om, hvorvidt man i Indenrigsministeriet har foretaget en Undersøgelse af, hvad der i saa Henseende er sket i Udlandet i Krigsaarene, thi det er utvivlsomt rigtigt, at i Krigstiden har man i de krigsførende Lande — det gælder sikkert baade Tyskland, England, Frankrig og Belgien — oprettet saadanne Uddannelsesanstalter, hvor man har kunnet lære Invaliden at udføre noget Arbejde. Ikke alene har det Betydning for dem selv økonomisk, men det har ogsaa en almindelig samfundsmæssig Betydning, idet disse Mennesker, i Stedet for at sidde stille hen og intet kunne udrette, ved en Uddannelse kan lære at udføre nyttigt Arbejde og faa nogen Fortjeneste. Hvis man ikke allerede har gjort det, vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister at foranledige, at der snarest muligt foretages Undersøgelser over dette Forhold, saaledes at Forberedelser til Oprettelse af saadanne Anstalter kan ske. Jeg tror, dette Spørgsmaal er meget brændende for Arbejdsinvaliderne. Jeg kender adskillige Arbejdsinvaliden, og jeg ved, at flere af dem, som har mistet Evnen til at udrette det, de plejer, og ikke har haft Raad til at lære noget andet, føler Savnet af at kunne udrette noget nyttigt; Tiden bliver jo ogsaa saa uendelig lang for den, som skal sidde stille og intet nyttigt Arbejde kan udrette. Det vilde blive hilst med stor Glæde, om Statsmagten vilde foretage noget saadant, og jeg er ikke i Tvivl om, at det vilde være at gøre en god Gerning mod disse Mennesker.

Minister Stauning: Jeg har Grund til at takke samtlige Ordførere og ogsaa det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Gerhard Nielsen), for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Jeg kan indskrænke mig til faa Bemærkninger, da der ikke er rejst Indvendinger hverken mod betydende Dele af Lovforslaget eller mod det Princip, som er det bærende deri. Jeg haaber